



DEO OPTIMO MAX.  
UNI ET TRINO,  
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA\*,  
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS  
manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimā nonā  
mensis Februarii, anno Domini M. DCC. LXXXIX.

M<sup>o</sup>. LUDOVICO-GUILLELMO LE MONNIER, Doctore Medico,  
Præfide.

*An semen virile & catamania ab eadem causâ.*

I.

**E**CONOMIA animali quid præstantius! Miranda sanè cuncta quæ Natura nostris ubique subicit oculis. Omnes omnino illius productiones indagatoris mentem in contemplatione delixam perpetuò tenent. Ast ens animâ præditum, movendi, sensationes experiendi aliasque benè multas miratu dignissimâs functiones exercendi capax, quantis in modis cæteris naturæ præstet operibus enarrare longius. Ex omnibus à naturâ comparatis entibus venustate, ratiocinio,

\* M. SOLIER DE LA ROMILLAIS, Theſeos Auctore.

intelligentiâ excellit Homo. Humanæ gentis sexus uterque, pulcherrimum Creatoris opus, nemo inficiari ibit. Illius structuram & exteriorem & interiorem vido lumine perstruans stupefit anatomista. Si phycis gnarus miratur magis. Quam aptè alter alteri accommodatur ! Quanta inter utrumque analogia ! Iisdem conflatur principiis ; eisdem moventur musculis ; forma unicuique eadem. Aquam è pumice potulari qui hominem inter & mulierem analogiam maiorem desideraret. Ineunte ætate absolute consimiles sunt. Fœmina eisdem pannis quibus & mas involuta, nullo charactere distinguitur. Nullus est qui corporis habitudine vultusque formâ non decipiatur. Marem & fœminam nullo discrimine haberet, ni curiosi oculo naturalia inspiceret. Amborum functiones hâc ætate similes, ad pubertatem usque non discrepant. Puberum autem variz si quædam sunt functiones, à variâ tantummodò quarundam partium structurâ repetendæ sunt. Feminarum enim Catamœnia virorumque semen naturâ ætate prodeuntia, licet multum inter se diversa, quoad causas ne minimum quidem differunt.

## I I.

**S**EMEN humor albicans, viscidus, spiritu quodam dives in testiculis secretus, Hominis generationi dicatur. De secretionis illius mechanismo variæ sunt hypotheses ; attamen omnes in eo consentiunt quod è sanguinis massâ, certâ ætate, semen in testiculis separetur, indeque per vasa deferentia ad vesiculas seminales devehitur. Novam adhuc in vesiculis feminalibus elaborationem accipit, consistentiam maiorem, colorem magis intensum odoremque graviorem acquirit. Deinde, mutuis in urinisque sexûs amplexibus, in uterum femininum ejaculatur, aut Hominis rudimentum explicat, aut humor ipse in hominem convertitur. Sanguis ex uteri vasis singulo mense prorumpens, puellarum fœcunditatis signum, adultâ ætate, sub Catamœniorum nomine, exit superfluus. De periodico sanguinis menstrualis effluxu varii autores inter se dissentientes, varia sibi finxerunt systemata : sed totidem sunt transilientis imaginationis impetus qui veritatem nedum montrent, illam nebulis obscurioribus abscondunt. Quotiescumque æquilibrium vasa inter & liquida in illis contenta institutum destruitur, sanguis uteri vasa, quæ corporis molliora & laxiora, premens, ea sensim dilatat, deinde foras expellitur donec æquilibrium istud in pristino statu restitutum vigeat ; quo peracto, vasis pulsatione obliterated, sanguis fluere desinit. Cur autem sanguis ex utero singulo mense defluat ? Quânam ratione præfatum æquilibrium placidæ humorum circulationi ad eò necessarium, omni mense potius quàm intrâ quodlibet aliud temporis intervallum perturbetur ? illud, fatemur equidem, nos absolute later.

Quidquid sit. Catamœnia quæ fluere incipiunt dùm Virginis niammæ fororiari solent ; & semen è sanguinis massâ segregatum dùm tenerâ lanugine adornatur juvenile mentum, in utroque sexu circa finem corporis incrementi prodeunt, quod hic notandum.

## I I I.

**A**teneris unguiculis usque ad ætatem adultam corpus tum femininum, tum masculinum quotidie massam maiorem novasque vires acquirit. Cuncta quæ sumuntur alimenta in deperditæ substantiæ reparationem, imò in corporis incrementum cedunt. Humorum abundantiam consumit quotidiana accretio. Sed tempus inflat quo corpus incrementi terminum adipiscitur. Ingens hâc ætate fit in corpore mutatio. Major succorum copia quam quod ad nutritionem requisita extrahitur ; inde plethoram nasci necessum est ; natus corporis calor adau-

3

getur, vegetiorque fit; redundat sanguis, vasa turgent pulsusque durior evadit. Sanguinem hunc antea accretioni intervientem, nunc nutritioni superfluum ad testiculos delatum ibique elaboratum, semini originem præbere constat. Quod de femine, idem de Catamœniis audiendum. Plethorâ enim quæ post corporis accretionem necessariò accidit, turgescunt vasa uterina, sanguinis pressione paulatim referantur ac denique sanguis ex illis stillat. Absoluto corporis incremento, sic ab humorum redundantia Catamœniorum causam repetit immortalis Boerhaavius (1) « simulac ergò virgo sana, adepta terminum sui incrementi, incipit conficere plus à humoris boni, quam sustinendo corpori requiritur quam augendo non amplius » impendat, implebit plus sua vasa maximè uterina utpotè minimè pressa; hæc dilabitur plus quam alia; hinc & lateralia vascula in cavum uteri evacuantia humorem valde impleta extendet; inde dolor, calor, pondus sentiuntur in lumbis, ad pubem & inguina; excitatur febricula, dilatantur vascula uteri, ita ut sanguinem ipsum in cavitatem uteri stillent; os ejus lubricatur, laxatur, sanguis exit, &c. » Nunquam sat laudati ac præsertim in rebus physicis adeò commendati hanc-ce Boerhaavii sententiam nemo physicus arguet.

#### I V.

**E**X dictis jam abundè patet eandem Catamœniis ac Semini causam assignandam esse. Sic natura simplex & una, ut diversi eliciantur effectus, similia per sepe adhibere amat. Adultâ ætate mas eadem ac femina humorum abundantia gaudet. Testiculi, viscera huc usque inutilia, nimium sanguinem in seminis confectioem impendunt. In feminis latex ille nimius periodico fluxu foras eliminatur; donec in valis retentus, utero foetum gerente, ad usum, cui verè destinatus, interviiat. Unus ergò (sanguis redundans) ut ait Fernellius (2) *tum viris materia prima fit seminis tum mulieribus menstrui*. At qui fit ut redundans ille sanguis, in maribus testiculos, in feminis uterum potius quam cæteras corporis partes appellat? Juxta omnes meliores notæ autores à situ ac imprimis ab uteri peculiari structurâ, uberior cruoris ad illum aditus pendet. Suprà jam allata Boerhaavii verba Halleri que (1) sequentia consule. *In feminis eadem plethora aliam faciliorem viam invenit, quod ipsum pondus eo sanguinem ducat, & uteri vasa nunc demum ampla, laxo loco in succulentâ & molli cellulosa fabricâ uteri posita, hinc faciliè extensilia, in vacuum uterum pateant, &c.* De uberrimâ in utero sanguinis aggestione apprèhè scripsit D. Lieutaud (4). Plura addere prorsus inutile foret. In maribus non æquè abundanter cruor testiculos appellit. Testiculi quorum nullus, ad pubertatem usque, fuit usus, nunc universalis plethoræ tantummodò participes, è sanguine nutritionis residuo, debitumque volumen conciliandi gratiâ illis antea concessio, structurâ quâ donantur organica, novum, qui semen audit, liquorem eliciunt. Superflui autem cruoris si quid vasculosum genus contineat, quibusdam aliis eliminatur viis: undè Hippocrates prodidit maribus, adultâ ætate sanguis e naribus profusiones, Puellis verò menstruum eruptiones obtingere. Quod & Hallerus (5) observavit: eodem tempore, ut

(1) Insti ut. Medic. pag. 337.

(2) Lib. VII. Cap. VII. de menstruo sanguine, pag. 118.

(3) Prim. lin. physiolog., pag. 538.

(4) *Vasa nuda ab omni tempore pinguedine & corpore celluloso libera, exiliioribus nunciis donata, suspendi copiam utrum irrigantia, serpentinis, comortis, & impicatis duellibus mirè ludentia ad summam extensionem prorâ, minus renitentia, variis inosculacionibus cocuntia, valvulis destituta, ad perpendicularum respectu horizonis accidentia, mirè augere sanguinis momentum; vel ruidibus patet. Element. Physiolog. pag. 219, 220.*

(5) Prim. lin. pag. 538.

ait, quo incrementum insigniter diminutum est & sanguis in bonis visceribus, integerrimo adpetit, plurimus paratur, in utroque sexu humano plethora nascitur, quæ in virili quidem per nares frequentissimè expurgatur.

# V.

**R**ATIOCINIO gravissimisque autoritatibus suffulti Catamœniorum ac Seminis causam eandem esse (quæ quidem est plethora puberibus annis utrique sexui necessario accidens) luce clariùs innotescere audaçter asserimus: quod & etiam quotidiana comprobatur experientia. Copia enim sanguinis ex utero singulo mense defluentis, cruorisque per nares effluxus quibus sæpissimè mares obnoxii sunt, statum plethoricum sat denunciant. At, inquiet aliquis, adultâ ætate tantùm homines sanguinem per nares effundunt; fluxus è contrâ menstrualis usque ad senectutis limen protenditur. Sed quid contrâ nos? aut sanguis secretionum omnium residuus per venas hemorrhoidales sincerus manat; aut alias sibi parit vias humor in homine redundans. Aliundè mares non æquè ac feminae sanguinem parare videntur; cui opinioni sic suffragatur *Ludwig*. Præcipua igitur menstrui fluxus causa in sanguinis abundantia erit querenda, feminae certè pleraque plius alunt sanguinis quam viri; viri quidem se quoque plethorici evadant, per alias tamen secreciones superflua faciliè iterùm dissipant; feminae verò utero, ut apto ad sanguinis excretionem viscere, prædiæ, certis ut plurimum temporibus, hanc evacuationem experiuntur (1). Obstant forsan alii qui plethoricum statum denegabunt, aliamque causam Catamœniis assignare tentabunt. Esto, incassum sudent, si lubet; at sive ad lunam illiusque influentiâs, sive ad fermentum quodlibet in utero positum spectent adversarii; quid quid ogganniant, illorum dicta floccificamus, ac veluti deceptoriam systemata ventilamus. Absolutâ enim corporis accretione dùm œconomia animalis in utroque sexu attentè perpenditur, non una Semini, non altera Catamœniis, sed utrique eadem, Plethora scilicet, causa dignoscitur: undè sic concludere properamus.

*Ergò Semen virile & Catamœnia ab eisdem causâ.*

(1) Institut. physilog. pag. 220 §. 563.

## DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Francisc.-Gasp. DIDERON.</i>	<i>M. Francisc.-Henric.-Theodorus COZETIE.</i>	<i>M. Petrus-Josephus MORISOT DESLANDES, Chirurg. gall. id. an. 1765-66 Professor.</i>
<i>M. Philibertus BORIE.</i>	<i>M. Petrus-Augustus ADET.</i>	<i>M. Henricus - Michael MESA, Rei Herbaria ann. 1766 67 Professor.</i>
<i>M. Bernard.-Nic. PUVINET.</i>	<i>M. Claudus-Bartholom.-Joann. LE CLERC, Anatomæ &amp; Chirurgiæ curs. ab Illustrissimo Magistro A. Petit fundat. Primus ab initio Professor.</i>	<i>M. Jacobus GOURIEZ DE LA MOTTE.</i>

Proponēbat Parisiis, PHILIPPUS-JOACHIMUS-JOSEPHUS GENGEMBRE, Atrebatensis, Doctor Medicus Nanceianus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus.

A. R. S. H. 1789. AB OCTAVA AD MERIDIEM.